

Forslag til Inatsisartutbeslutning om, at Naalakkersuisut pålægges at sikre årlige evalueringer af behandlingsindsatsen overfor kystens psykiske syge og kvaliteten heri. Evalueringsindsatsen bør foretages af de berørte klienter samt af behandlerpersonalet.

(Medlem af Inatsisartut Agathe Fontain, inuit Ataqatigiit)

Psykisk sygdom er en alvorlig lidelse for den berørte selv, og som berører den nærmeste familie og andre pårørende. Den psykiske syge oplever mange gange ikke at blive forstået af sine omgivelser, da en psykisk lidelse ikke kan ses med det blotte øje og er usynlig.

Samfundet har i dag en langt større viden om og forståelse for at psykiske sygdomme og lidelser bør sidestilles med andre gængse somatiske sygdomme. At det er sådan skyldes en fælles indsats af de psykisk syge selv, deres familier og behandlerpersonalet.

Inuit Ataqatigiit vil derfor også benytte denne anledning til at rette en særlig tak til Jer for denne indsats. I løfter en svær opgave og vi ønsker Jer alle en fortsat god arbejdsindsats.

En psykisk sygdom eller lidelse berører ikke alene den psykisk syge selv. Familien og resten af hustanden bliver også berørt.

Evalueringer bør fremover være en fast rutine i forbindelse med enhver form for behandlingsindsats, særligt når der er tale om sårbare mennesker. Agathe Fontain's forslag er derfor vigtig og kærkommen.

Behandlingsindsatsen i forhold til de psykiske syge på kysten er meget forskelligartet. Vi taler om 900 mennesker, hvoraf 250 bor i Nuuk mens resten på omkring 650 er fordelt rundt på kysten.

Klientgruppen omfatter børn som voksne, som sundhedsvæsenet naturligvis har et ansvar for bliver behandlet, en opgave som løftes af et sundhedspersonale som ofte kan have meget svære vilkår at arbejde under.

Der er tale om meget forskellige psykiske lidelser og diagnoser, som hver især kræver en individuel behandlingsindsats.

Under denne debat henvises der til redegørelsen fra 2010.

Redegørelsen på det psykiatriske område blev drøftet i 2010 og er meget omfattende.

Redegørelsen omhandler primært indsatsen overfor de psykisk syge med særlige behov: børn, unge, de ældre, retspsykiatriske patienter, voldelige psykiske syge samt de psykisk syge som udover selve lidelsen også har misbrugsproblemer.

Redegørelsen er vigtig da den overordnet set beskriver de indbyrdes sammenhænge det psykiatriske arbejdsområde og behandlingsindsatsen har med de sociale forhold og de levevilkår der eksisterer i Grønland.

Heri ligger allerede et behov for en nærmere undersøgelse af om kvaliteten i behandlingsindsatsen er tilfredsstillende. Dette forhold bør tages med i betragtning fremover.

Derfor forekommer det mærkeligt at Naalakkersuisut først i 2017 agter at foretage en samlet evaluering af området. Det kan vi ikke godtage og vi kræver et samarbejde om, at der

foretages en tidligere evaluering. Hvordan forestiller man sig ellers at en forbedring af indsatsen kan måles – når der ikke foretages denne evaluering?

Derudover skal vi minde om at der skal tages særligt hensyn til børnene. Haster en evaluering ikke, nu hvor behandlingskrævende børn som bør tilses og behandles af børnepsykiatere og psykologer – skal vente op til et helt år før de kan hjælpes?

Det er et fremskridt og godt, at der nu er mulighed for telepsykiatrisk behandling, men dette kan ikke erstatte en nærværende konsultation patient og læge imellem.

Inuit Ataqatigiit ligger vægt på at pårørendes oplevelser og erfaringer medtages i en evaluering af behandlingsindsatsen, da familien dagligt lever tættest på den psykiske syge. Vi skal samtidig opfordre til en øget oplysningsaktivitet til borgerne om de psykiatiske lidelser og sygdomme.

Med disse bemærkninger, mener vi at Naalakkersuisut bør tage vel imod vores opfordringer og handle derefter. Det er endvidere vigtigt at Sundhedsudvalget tages med på råd i dette spørgsmål, eftersom Sundhedsudvalget for nylig aflagde den psykiatiske afdeling et besøg og at der i den forbindelse utvivlsomt er store udfordringer i vente.